

Arrest

nr. 64 309 van 30 juni 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 9 mei 2011 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 april 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 31 mei 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 juni 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat B. VANMARCKE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. MAES, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

1.1. X en X, die verklaren van Kosovaarse nationaliteit te zijn, zijn volgens hun verklaringen het Rijk binnengekomen op 14 maart 2011 en hebben zich op dezelfde dag vluchteling verklaard.

1.2. Nadat de vragenlijsten werden ingevuld en ondertekend, werden de dossiers van verzoekers op 14 maart 2011 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgedragen aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoekers werden gehoord op 11 april 2011.

1.3. Op 26 april 2011 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 27 april 2011 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing ten aanzien van Hetem RACI (hierna: verzoeker) luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U bent een etnische Albanees afkomstig uit Mirash, gemeente Ferizaj in Kosovo en u beschikt over de Kosovaarse nationaliteit. U bent officieel gehuwd met S.(...) R.(...). Tijdens de oorlog werd uw huis vernield en sindsdien woonde u bij uw broer en bij neven in Mirash en omstreken. Sinds 3 jaar hebt u gezondheidsproblemen. U hebt rugklachten, maagklachten en darmproblemen. U ging naar verschillende dokters in Kosovo voor een behandeling. U kon echter niet alle dokterskosten en medicatie betalen. U verklaarde dat u uitsluitend voor medische redenen uw land van herkomst hebt verlaten. U vertrok samen met uw vrouw uit Kosovo op 11 maart 2011 en op 14 maart 2011 vroeg u asiel aan in België. U beschikt over uw Kosovaarse identiteitskaart, uitgereikt op 27 december 2008, uw huwelijksakte d.d. 17 december 2008 uitgereikt te Ferizaj en uw diploma.

B. Motivering

Uit uw opeenvolgende verklaringen blijkt dat u uw asielaanvraag steunt op dezelfde motieven die terzake door uw echtgenote, S.(...) R.(...) (O.V. 6.781.227), werden uiteengezet. In het kader van haar asielaanvraag werd een weigeringsbeslissing genomen, die luidt als volgt:

"Na nader onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier stel ik vast dat u noch de status van vluchteling, noch de subsidiaire beschermingsstatus kan toekennen.

U verklaarde Kosovo te hebben verlaten omdat u getraumatiseerd zou zijn n.a.v de dood van uw neefjes tijdens de oorlog en omdat u geen kinderen kunt krijgen (CGVS, p. 6 en 7). Er dient echter gewezen te worden op enkele elementen in uw verklaringen die ertoe nopen de ernst en de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde psychische problemen te relativiseren. Zo wist u niet eens bij benadering te vertellen wanneer uw neefjes tijdens de oorlog vermoord werden. U was weliswaar niet ter plaatse toen ze overleden maar u was er wel op de begrafenis (CGVS, p. 7). Bovendien hebt u gedurende al die jaren nooit stappen ondernomen om u nav uw psychisch trauma te laten behandelen. Zo hebt u nooit een psycholoog of psychiater geconsulteerd (CGVS, p. 6 en 7). Gevraagd naar de reden van uw nalaten antwoordde u dat u niet over voldoende financiële middelen beschikte. Nochtans kon u zich in Kosovo wel door specialisten laten behandelen voor uw vruchtbaarheidsproblemen en voor de pijn aan uw been, hetgeen ook blijkt uit de door u neergelegde medische documenten (CGVS, p. 6, 7 en 9). Over uw behandeling in België vermeldde u enkel dat u pillen krijgt voor uw hoofdpijn en uw been. Over een mogelijke behandeling van uw psychische problemen in België maakte u geen enkele melding en u legde hier evenmin enig (begin van) bewijs van neer.

Wat er ook van zij, u heeft niet aannemelijk gemaakt dat u bij een eventuele terugkeer naar Kosovo niet de nodige hulp zou kunnen krijgen voor de door u aangehaalde psychische problemen, temeer daar uit uw eigen verklaringen en de door u neergelegde medische attesten blijkt dat u in Kosovo toegang had tot de gezondheidszorg (CGVS, p. 6 t/m 9). Het feit dat u en uw partner moeite hadden om de medische kosten te betalen, geen job hadden en geen eigen woning (CGVS, p. 2, 5 en 6) zijn problemen van louter socio-economische aard, die als dusdanig dusdanig niet ressorteren onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie of de bepalingen inzake subsidiaire bescherming. Net als uw echtgenoot, kende u in Kosovo geen andere problemen en had u nooit problemen met de autoriteiten (CGVS, p. 9; CGVS echtgenoot, pp. 10-11).

De overige door u neergelegde documenten bevestigen enkel uw nationaliteit en identiteitsgegevens, welke niet betwist worden."

Derhalve kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Uw Kosovaarse identiteitskaart, huwelijksakte en diploma bevestigen enkel uw nationaliteit en uw identiteit, huwelijk en scholing. Deze worden hier niet betwist.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

De bestreden beslissing ten aanzien van Sellevete RACI (hierna: verzoekster) luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U bent een etnisch Albanese afkomstig uit Mirash, gemeente Ferizaj in Kosovo en u beschikt over de Kosovaarse nationaliteit. U bent officieel gehuwd met H.(...) R.(...). Omdat u geen kinderen kunt krijgen en omdat uw neefjes tijdens de oorlog vermoord werden door Serviërs kampt u met een psychisch trauma. U bezocht echter nooit een psycholoog of psychiater omdat u dit niet kon betalen. Sinds vijf jaar hebt u ook klachten aan uw hoofd en uw been. U kreeg medicatie voor uw hoofdpijn en kinesitherapie voor uw been. U zou misschien reuma hebben. Uw echtgenoot is ook ziek. Omwille van de gezondheidsproblemen van u en uw man en omwille van het feit dat jullie geen werk en geen eigen woning hadden, besloten jullie om Kosovo te verlaten. U vertrok samen met uw man op 11 maart 2011 en op 14 maart 2011 vroeg u asiel aan in België. U beschikt over een Kosovaarse identiteitskaart, uitgereikt op 27 december 2008. U legde tevens medische documenten neer uit Kosovo betreffende uw fysieke gezondheidsproblemen en die van uw echtgenoot.

B. Motivering

Na nader onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier stel ik vast dat u noch de status van vluchteling, noch de subsidiaire beschermingsstatus kan toekennen.

U verklaarde Kosovo te hebben verlaten omdat u getraumatiseerd zou zijn n.a.v de dood van uw neefjes tijdens de oorlog en omdat u geen kinderen kunt krijgen (CGVS, p. 6 en 7). Er dient echter gewezen te worden op enkele elementen in uw verklaringen die ertoe nopen de ernst en de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde psychische problemen te relativeren. Zo wist u niet eens bij benadering te vertellen wanneer uw neefjes tijdens de oorlog vermoord werden. U was weliswaar niet ter plaatse toen ze overleden maar u was er wel op de begrafenis (CGVS, p. 7). Bovendien hebt u gedurende al die jaren nooit stappen ondernomen om u nav uw psychisch trauma te laten behandelen. Zo hebt u nooit een psycholoog of psychiater geconsulteerd (CGVS, p. 6 en 7). Gevraagd naar de reden van uw nalaten antwoordde u dat u niet over voldoende financiële middelen beschikte. Nochtans kon u zich in Kosovo wel door specialisten laten behandelen voor uw vruchtbaarheidsproblemen en voor de pijn aan uw been, hetgeen ook blijkt uit de door u neergelegde medische documenten (CGVS, p. 6, 7 en 9). Over uw behandeling in België vermeldde u enkel dat u pillen krijgt voor uw hoofdpijn en uw been. Over een mogelijke behandeling van uw psychische problemen in België maakte u geen enkele melding en u legde hier evenmin enig (begin van) bewijs van neer.

Wat er ook van zij, u heeft niet aannemelijk gemaakt dat u bij een eventuele terugkeer naar Kosovo niet de nodige hulp zou kunnen krijgen voor de door u aangehaalde psychische problemen, temeer daar uit uw eigen verklaringen en de door u neergelegde medische attesten blijkt dat u in Kosovo toegang had tot de gezondheidszorg (CGVS, p. 6 t/m 9). Het feit dat u en uw partner moeite hadden om de medische kosten te betalen, geen job hadden en geen eigen woning (CGVS, p. 2, 5 en 6) zijn problemen van louter socio-economische aard, die als dusdanig dusdanig niet ressorteren onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie of de bepalingen inzake subsidiaire bescherming. Net als uw echtgenoot, kende u in Kosovo geen andere problemen en had u nooit problemen met de autoriteiten (CGVS, p. 9; CGVS echtgenoot, pp. 10-11).

De overige door u neergelegde documenten bevestigen enkel uw nationaliteit en identiteitsgegevens, welke niet betwist worden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur, stellen verzoekers dat beide beslissingen in hoofdzaak een gelijklopende motivering bevatten, uit genoemde motivering een verregerende laksheid en een gebrek aan onderzoekswil blijkt en de zinsnede uit de motivering “wat er ook van zij” niet alleen getuigt van onverantwoorde onverschilligheid, doch minstens van een gebrek aan zorgvuldigheid en onderbouwde motivering. Verzoekers besluiten dat hen de subsidiaire beschermingsstatus dient te worden toegekend.

Aan het verzoekschrift worden geen bijkomende stukken toegevoegd.

2.2. Blijkens de bestreden beslissing van verzoekster wordt haar asielaanvraag geweigerd omdat (i) de ernst en de geloofwaardigheid van de door haar aangehaalde psychische problemen gerelativeerd worden door de vaststelling dat zij niet bij benadering kan zeggen wanneer haar neefjes tijdens de oorlog vermoord werden, nochtans oorzaak van haar psychische problemen, zij in al die jaren in Kosovo nooit stappen ondernomen heeft om haar psychische problemen te laten behandelen en zij ook niet aantoonde dat zij hier in België wordt voor behandeld, (ii) zij hoe dan ook niet aannemelijk gemaakt heeft dat zij bij een eventuele terugkeer naar Kosovo niet de nodige hulp zou kunnen krijgen voor de door haar aangehaalde psychische problemen, (iii) het feit dat zij en haar partner moeite hadden om de medische kosten te betalen en zij geen job en eigen woning hadden, problemen zijn van louter socio-economische aard die niet ressorteren onder de bepalingen van de vluchtelingenconventie of de bepalingen inzake de subsidiaire bescherming, en (iv) de overige door haar neergelegde documenten enkel haar identiteit en nationaliteit betreffen die niet ter discussie staan.

Uit de bestreden beslissing van verzoeker blijkt dat hij zich voor zijn asielaanvraag baseert op dezelfde motieven die werden aangehaald door zijn echtgenote, zodat in zijn hoofde evenmin besloten kan worden tot het bestaan van een vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade.

2.3. De Raad stelt vast dat verzoekers in het middel enkel verzoeken om in aanmerking te komen voor de toepassing van de subsidiaire bescherming.

Uit de verklaringen van verzoekers blijkt dat zij hun land van herkomst uitsluitend hoofdzakelijk om medische redenen verlaten hebben en dat zij niets vrezen bij een terugkeer naar Kosovo. De Raad leest in de verklaringen van verzoeker zoals deze blijken uit het gehoorverslag opgesteld naar aanleiding van het interview op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen: *“Om welke redenen heeft u uw land van herkomst verlaten? Vooral voor medische redenen, ik kon de dokter niet betalen. (...) Zijn er nog andere redenen buiten de medische redenen dat u naar België bent gekomen? Nee geen andere. Ik kan niet zeggen dat ik een geschil heb gehad met iemand anders (...) Ik heb mijn land niet verlaten door politieke redenen, het is geen politiek asiel. Het is enkel voor medische redenen. Indien niet, ik vrees eigenlijk ook niks. (...) Ik heb geen schrik om terug te gaan.”* (CGVS, gehoor p. 10-11) en in de verklaringen van verzoekster: *“Om welke redenen heeft u uw land van herkomst verlaten? We waren allebei ziek, we hadden allebei geen eigen woning, geen werk. (...) Bent u nog om andere redenen (...) naar België gekomen? Nee, vooral wegens ziekte (...) Wat vreest u als u naar uw land van herkomst zou terugkeren? Ik ben ziek, ik kom hier hulp krijgen.”* (CGVS, gehoor p. 5-9).

In het licht van de subsidiaire bescherming moeten verzoekers een beroep doen op de procedure zoals voorgeschreven door artikel 9ter van de vreemdelingenwet. In de voorbereidende werken wordt over dit wetsartikel het volgende gesteld: *“(…) Vreemdelingen die op zodanige wijze lijden aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor hun leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in hun land van herkomst of het land waar zij verblijven kunnen, ten gevolge van de rechtspraak van het Europese Hof van de Rechten van de Mens, vallen onder de toepassing van artikel 15, b), van de richtlijn 2004/83/EG (onmenselijke of vernederende behandeling). Niettemin was het volgens de regering niet opportuun om aanvragen van vreemdelingen die beweren ernstig ziek te zijn via de asielprocedure te behandelen (...). Het ontwerp stelt dus een verschil in behandeling in tussen de ernstig zieke vreemdelingen, die een machtiging tot verblijf in België moeten aanvragen, en de andere personen die de subsidiaire bescherming aanvragen, van wie de situatie in het kader van de asielprocedure wordt onderzocht. (...)”* (Memorie van Toelichting bij het wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, *Parl. St., Kamer, 2005-2006, p. 9-10*).

2.4. Volledigheidshalve wijst de Raad erop dat medische problemen op zich geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1 A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Immers, om als vluchteling te worden erkend dient de vreemdeling aan te tonen dat hij vervolgd wordt omwille van één van de in artikel 1, A (2), van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (vluchtelingenverdrag), vermelde redenen, te weten zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging en om in aanmerking te komen voor de toekenning van de subsidiaire bescherming dient de vreemdeling aan te tonen dat er zwaarwichtige

gronden zijn om aan te nemen dat, indien hij terugkeert naar zijn land van herkomst, hij een reëel risico loopt op “ernstige schade”.

Verzoekers tonen niet aan dat zij bij een eventuele terugkeer naar Kosovo niet op medische hulp zouden kunnen rekenen aangezien uit hun verklaringen en de door hen neergelegde medische attesten blijkt dat zij toegang hadden tot de gezondheidszorg in Kosovo. Dat verzoekers moeite hadden om de medische kosten te betalen en zij geen job en eigen woning hadden, zijn problemen van louter socio-economische aard en ressorteren evenmin onder het toepassingsgebied van het vluchtelingenverdrag of de bepalingen inzake subsidiaire bescherming. De Raad beklemtoont nog dat verzoekers volgens hun verklaringen nooit problemen hebben gehad (met de autoriteiten) in Kosovo.

2.5. Dat niet aan de motiveringsplicht is voldaan en dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de zorgvuldigheidsplicht zou hebben geschonden kan dan ook niet worden aangenomen. Verzoekers voeren geen concrete elementen aan die wijzen op het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch tonen zij aan dat zij bij terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig juni tweeduizend en elf door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS